

PLA DE SEGURETAT LOCAL

TARRAGONA CIUTAT SEGURA

AJUNTAMENT DE
TARRAGONA
Pla de Seguretat Local

guàrdia urbana
Tarragona ciutat segura

Aquest document s'elabora a partir de l'acord de la Junta Local de Seguretat celebrada a Tarragona el 3 d'abril de 2009, de conformitat amb la Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya.

Tarragona, juny 2012

Responsable del Pla:

Enrique Eduardo Fernández Ferreira
Llicenciat en Psicologia
Diplomat Estudis Avançats (DEA) en Antropologia Social
Màster Universitari en Seguretat
Intendent Major de la Guàrdia Urbana de Tarragona

Equip Col·laborador:

Francisco Grence López Santalla
Llicenciat en Dret
Caporal de la Guàrdia Urbana de Tarragona

També han format part de l'equip redactor, des de febrer a l'octubre de 2009:

Antonio Gómez González, Sotsinspector de la Guàrdia Urbana de Tarragona, i
Adeline Bujaldón Castillo, Auxiliar Administratiu

Col·laboracions:

Generalitat de Catalunya, Departament d'Interior
Subdelegació del Govern de l'Estat a Tarragona
Càritas Diocesana de Tarragona
Creu Roja Tarragona
Sistema d'Emergències Mèdiques (SEM), Tarragona
Salvament Marítim. Centre de Coordinació de Tarragona
Cos de Bombers de la Generalitat. Regió d'Emergències de Tarragona
Institut Municipal d'Educació de Tarragona
Institut Municipal de Serveis Socials de Tarragona
Servei d'Urbanisme Municipal
Servei Municipal de Medi Ambient
Unitat Tècnica de Salut Pública Municipal
Servei Municipal de Cultura
Àrea Municipal de Mobilitat i Via Pública
Protecció Civil Municipal
Cuerpo Nacional de Policía. Comissaria de Tarragona
Guardia Civil. Comandància de Tarragona
Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra. Regió Policial Camp de Tarragona
Guàrdia Urbana de Tarragona

ÍNDEX GENERAL

PRESENTACIÓ	7
PART 1: INTRODUCCIÓ	9
1.- PREÀMBUL I JUSTIFICACIÓ	11
2.- LA SEGURETAT PÚBLICA	19
2.1 La Societat Risc	21
2.2 Un Nou Concepte de Seguretat. La Seguretat Humana	31
2.3 El Pla General de Seguretat de Catalunya	38
3.- EL PLA DE SEGURETAT LOCAL “TARRAGONA CIUTAT SEGURA”	43
3.1 Objectiu del Pla de Seguretat Local	45
3.2 Organització i Gestió del Pla de Seguretat Local Tarragona Ciutat Segura	51
3.3 Elaboració, Seguiment i Revisió del Pla de Seguretat Local.	54
PART 2: TARRAGONA	55
4.- TARRAGONA. DADES GENERALS	57
4.1 Àmbit geogràfic	59
4.2 Climatologia	61
4.3 Població	63
4.4 Economia	65
4.5 Les Festes i altres activitats culturals i esportives	78
5.- TARRAGONA. ACTIVITATS RELLEVANTS	83
5.1 La Indústria Química	85
5.2 El Port de Tarragona	107
6.- TARRAGONA. DIRECTORI DE LA CIUTAT	117
6.1 Consolats	119
6.2 Esglésies i institucions religioses	120
6.3 Entitats i associacions socioeconòmiques	122
6.4 Associacions veïnals	126
6.5 Mitjans de comunicació	129
6.6 Centres escolars	131
6.7 Universitat	139
6.8 Museus, teatres i recintes	141
6.9 Mercats	142
6.10 Aparcaments públics	143
6.11 Transports i altres mitjans mecànics	144
6.12 Allotjaments	149
6.13 Centres sanitaris	151

7.- TARRAGONA. SERVEIS ASSISTENCIALS, D'EMERGÈNCIES i DE SEGURETAT	161
7.1 Càritas Diocesana	163
7.2 Creu Roja Tarragona	164
7.3 Sistema d'Emergències Mèdiques (SEM)	170
7.4 Protecció Civil Municipal	174
7.5 Bombers	175
7.6 Salvament Marítim	177
7.7 Serveis de Seguretat	178
8.- TARRAGONA. DADES SOBRE SEGURETAT	187
8.1 Dades Accidentalitat	189
8.2 Estadística Bombers	192
8.3 Estadístiques Policials: Dades del Cuerpo Nacional de Policia	195
8.4 Estadístiques Policials: Policia de Catalunya	196
8.5 Estadística de la Guàrdia Urbana	199
8.6 Memòria Fiscalia	201
8.7 Enquesta de Seguretat Pública de Catalunya 2009	204
PART 3: ÀMBIT DE LA SEGURETAT PERSONAL	211
9.- PLA DE SEGURETAT CIUTADANA	213
9.1 Contextualització	215
9.2 Marc Normatiu	232
9.3 Programes i Actuacions	234
9.4 Quadre d'Indicadors	242
10.- PLA ESPECÍFIC DE PROTECCIÓ DAVANT LA VIOLENCIA MASCLISTA	257
10.1 Contextualització	259
10.2 Marc Normatiu	268
10.3 Programes i Actuacions	271
10.4 Quadre d'Indicadors	277
11.- PLA DE MOBILITAT SOSTENIBLE i SEGURA	283
11.1 Contextualització	285
11.2 Marc Normatiu	299
11.3 Programes i Actuacions	305
11.4 Quadre d'Indicadors	313

12.-	PLA DE PROTECCIÓ ESCOLAR	325
12.1	Contextualització	327
12.2	Marc Normatiu	337
12.3	Programes i Actuacions	341
12.4	Quadre d'Indicadors	344
13.-	PLA DE PROTECCIÓ CIVIL MUNICIPAL	349
13.1	Contextualització	351
13.2	Marc Normatiu	377
13.3	Programes i Actuacions	385
13.4	Quadre d'Indicadors	387
	PART 4: ÀMBIT DE LA SEGURETAT ASSISTENCIAL	391
14.-	PLA DE PROTECCIÓ DE LA SALUBRITAT PÚBLICA	393
14.1	Contextualització	395
14.2	Marc Normatiu	404
14.3	Programes i Actuacions	411
14.4	Quadre d'Indicadors	415
15.-	PLA DE SEGURETAT DAVANT RISCOS SOCIALS	421
15.1	Contextualització	423
15.2	Marc Normatiu	434
15.3	Programes i Actuacions	440
15.4	Quadre d'Indicadors	446
16.-	PLA DE CONVIVÈNCIA I CIVISME	455
16.1	Contextualització	457
16.2	Marc Normatiu	464
16.3	Programes i Actuacions	467
16.4	Quadre d'Indicadors	471
	PART 5: ÀMBIT DE LA SEGURETAT MEDIAMBIENTAL	479
17.-	PLA DE SEGURETAT D'ACTIVITATS AMB INCIDÈNCIA AMBIENTAL	481
17.1	Contextualització	483
17.2	Marc Normatiu	493
17.3	Programes i Actuacions	497
17.4	Quadre d'Indicadors	503

18.-	PLA DE SEGURETAT URBANÍSTICA	513
	18.1 Contextualització	515
	18.2 Marc Normatiu	519
	18.3 Programes i Actuacions	527
	18.4 Quadre d'Indicadors	535
19.-	PLA ESPECÍFIC DE SEGURETAT AL LITORAL	549
	19.1 Contextualització	551
	19.2 Marc Normatiu	567
	19.3 Programes i Actuacions	573
	19.4 Quadre d'Indicadors	577
	PART 6: ÀMBIT DE LA SEGURETAT DE LES INSTAL·LACIONS I EQUIPAMENTS	583
20.-	PLA DE SEGURETAT EN ACTIVITATS, INSTAL·LACIONS, CENTRES, ESTABLIMENTS I DEPENDÈNCIES	585
	20.1 Contextualització	587
	20.2 Marc Normatiu	589
	20.3 Programes i Actuacions	621
	20.4 Quadre d'Indicadors	625
21.-	PLA DE SEGURETAT EN ESPAIS D'ESPECIAL INTERÈS	633
	21.1 Contextualització	635
	21.2 Marc Normatiu	647
	21.3 Programes i Actuacions	652
	21.4 Quadre d'Indicadors	655
22.-	PLA DE VIDEOVIGILÀNCIA	659
	22.1 Contextualització	661
	22.2 Marc Normatiu	663
	22.3 Procediment	667
	22.4 Instal·lacions	671
	22.5 Demanda i Justificació	673
	22.6 Objectius	674
	22.7 Responsabilitats	675
	22.8 Zones	677
	22.9 Programes i Actuacions	678
	22.10 Quadre d'Indicadors	679
	CONCLUSSIONS	681
	ANNEX. PROGRAMES I ACTUACIONS. QUADRE D'INDICADORS	687

PRESENTACIÓ

La idea de desenvolupar el Pla de Seguretat Local de la ciutat de Tarragona és, en sí mateixa, un pas important de cara a avançar en la gestió de la seguretat pública local, doncs, independentment de donar compliment a la Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'Ordenació del Sistema de Seguretat Pública de Catalunya, és precisament en les ciutats on es perceben més clarament les tensions associades a la seguretat, corresponent als governs locals la iniciativa en desenvolupar estratègies adequades en l'àmbit de la prevenció i la resposta a les demandes i preocupacions ciutadanes. En aquest sentit, el Pla de Seguretat Local Tarragona Ciutat Segura, es configura como a una eina que ha de significar l'inici de un nou camí a seguir en la gestió d'un àmbit cada vegada més complex i que ha d'integrar-se en el Sistema de Seguretat Pública.

La Seguretat com a concepte ha d'integrar noves perspectives que permetin superar visions reduccionistes, per assolir una perspectiva que integri l'actual dinàmica en la que ens trobem, dominada per un món cada vegada més global i local al mateix temps.

Les noves amenaces, que ho són per a tots els Estats, ho són també per a les ciutats, lloc privilegiat de convivència ciutadana, on és necessari l'adopció d'estratègies com la que aquí es presenta, en un intent per donar la resposta que des de les Institucions s'ha d'oferir i gestionar per mantenir i millorar els nivells de qualitat de vida i benestar.

Aquest primer document, està elaborat amb tota la amplitud que el tema requereix, intentant recollir les noves tendències, els nous reptes que la seguretat exigeix en una societat subjecta a constants canvis i que fa que cada vegada sigui més exigent envers els seus representants públics.

Un dels aspectes més destacats del Pla és precisament, el seu caràcter transversal, doncs al parlar de seguretat són molts els àmbits que hi caben. Des de la seguretat de les persones i les seves propietats, fins la seguretat mediambiental, la protecció civil, la seguretat de determinats grups de població vulnerable –escolars, dones víctimes de violència masclista-, la seguretat viària, o la configuració d'espais per una millor convivència ciutadana, per fer esment d'alguns dels àmbits continguts en el projecte.

Amb l'elaboració d'aquest document, es fa adient que prenguem consciència de l'abast i la importància de la seguretat per a les societats del nostre entorn, on es fa necessari una posada en comú, un treball en col·laboració per part de tots els actors implicats, doncs tots hi tenen molt per aportar.

El Pla de Seguretat Local Tarragona Ciutat Segura, vol aconseguir precisament això, una ciutat on la gent se senti segura i pugui gaudir amb plenitud dels seus drets i llibertats.

Amb aquest objectiu s'articulen els diferents plans, programes i actuacions contingudes en el mateix, el que requerirà del concurs de totes les organitzacions i persones que tenen relació amb aquest objectiu. Des de la responsabilitat com a mandatari de la seguretat de la ciutat, encoratjo a tots a treballar per una Tarragona segura.

Josep Fèlix Ballesteros i Casanova
Alcalde de Tarragona

PART 1: INTRODUCCIÓ

1.- PREÀMBUL i JUSTIFICACIÓ

2.- LA SEGURETAT PÚBLICA

2.1 LA SOCIETAT RISC

2.2 UN NOU CONCEPTE DE SEGURETAT. LA SEGURETAT HUMANA

2.3 EL PLA GENERAL DE SEGURETAT DE CATALUNYA

3.- EL PLA DE SEGURETAT LOCAL “TARRAGONA CIUTAT SEGURA”

3.1 OBJECTIU DEL PLA DE SEGURETAT LOCAL

3.2 ORGANITZACIÓ i GESTIÓ DEL PLA DE SEGURETAT LOCAL TARRAGONA CIUTAT SEGURA

3.3 ELABORACIÓ, SEGUIMENT i REVISIÓ DEL PLA DE SEGURETAT LOCAL

AJUNTAMENT DE
TARRAGONA
Pla de Seguretat Local

guàrdia urbana
Tarragona ciutat segura

1 PREÀMBUL i JUSTIFICACIÓ

AJUNTAMENT DE
TARRAGONA
Pla de Seguretat Local

guàrdia urbana
Tarragona ciutat segura

L'aprovació pel Parlament de Catalunya de la Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya significa, tal com indica el seu preàmbul, la configuració d'un model que transcendeix la configuració tradicional de la seguretat i l'ordre públic, a favor d'una orientació que es fonamenta en la prevenció, la participació i la implicació dels diferents serveis públics i de la societat civil.

La Llei - continua exposant el preàmbul - parteix d'una clara delimitació de les competències de les autoritats en matèria de seguretat, condició que reconeix fonamentalment al conseller o consellera del departament amb competències en matèria de seguretat pública i als alcaldes, en llurs àmbits de competència respectius, i estructura el sistema de seguretat de Catalunya a partir d'aquesta delimitació.

L'objectiu finalista de la Llei 4/2003, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya, és l'assegurament dels drets i les llibertats dels ciutadans, la preservació de la convivència i el foment de la cohesió social.

Amb aquest fi, el disseny del sistema de seguretat de Catalunya s'inspira en una sèrie de principis bàsics d'organització i actuació dels múltiples operadors (administracions, autoritats, òrgans, cossos, serveis ...) que desenvolupen competències en l'àmbit de la seguretat. Així, la Llei 4/2003 estableix explícitament els principis següents:

- Prevenció dels riscos i de les amenaces
- Adequació dels serveis de seguretat a la demanda social
- Proximitat als ciutadans i descentralització dels serveis públics
- Eficàcia de l'acció pública i d'eficiència en l'assignació de recursos i mitjans
- Planificació i avaluació de les actuacions
- Proporcionalitat de la intervenció pública
- Corresponsabilitat i complementarietat de les autoritats i de les administracions
- Coordinació i cooperació entre autoritats, administracions i serveis
- Transparència i informació als ciutadans

El Sistema de seguretat de Catalunya està integrat per:

- a) Les autoritats de seguretat
- b) Els cossos policials i altres serveis, públics o privats, de seguretat
- c) Els òrgans de coordinació i participació en matèria de seguretat

A nivell municipal, les autoritats i les administracions locals -els alcaldes i els ajuntaments- hi tenen un paper destacat a través de la participació en el disseny i el seguiment de les polítiques locals de seguretat i en l'execució de les competències que els són pròpies en aquest àmbit, ja sigui a través dels diferents serveis municipals o per mitjà de la policia local.

El sistema de seguretat configurat amb la llei, atorga un paper de rellevància especial a les juntes locals de seguretat, les quals sota la presidència única de l'alcalde o l'alcaldessa, es converteixen en element clau del sistema de seguretat com a referència

necessària per a l'elaboració, la planificació i l'execució a nivell local de les polítiques públiques de seguretat.

D'acord amb la llei 4/2003, **les Juntes Locals de Seguretat** realitzen les funcions següents:

a) Analitzar i valorar la situació de la seguretat pública en el municipi i concretar les polítiques de seguretat corresponents en l'àmbit respectiu.

b) **Elaborar i aprovar el Pla de seguretat local** i els plans d'actuació específics que escaiguin en l'àmbit respectiu, d'acord amb el que disposen els articles 15.2 i 27, i fer-ne el seguiment i l'avaluació mitjançant un informe anual. Els plans i els informes s'han de trametre al ple de l'Ajuntament, perquè en tingui la informació, i al conseller o consellera del departament amb competències en matèria de seguretat pública, d'acord amb l'article 31.6.

c) Conèixer els plans d'emergències i els plans o les mesures de seguretat viària, de seguretat en esdeveniments esportius i de joc i espectacles, i d'altres que incideixin en la situació de seguretat del municipi, i tenir-los en compte en les previsions del pla local de seguretat.

d) Conèixer els serveis de seguretat privada que tenen autorització per operar en el municipi.

e) Concretar en l'àmbit respectiu els mitjans i els procediments establerts de col·laboració, coordinació i cooperació dels cossos i els serveis de seguretat que actuen en el municipi, en el marc del conveni existent.

f) Promoure les iniciatives i formular les propostes que siguin convenientes als organismes competents per a la col·laboració, la coordinació i la cooperació millors dels cossos i els serveis de seguretat.

g) Desplegar i executar, si escau, les actuacions establertes en el conveni subscrit entre el departament titular de les competències en matèria de seguretat pública i l'Ajuntament.

h) La resta de funcions que els encomani la normativa vigent.

La llei estableix un instrument metodològic per contribuir a l'eficàcia i funcionalitat del sistema: el Pla general de seguretat, el qual ha de contenir el catàleg de les previsions, les actuacions i els mitjans disponibles en relació a tot el que pugui afectar la convivència i la seguretat de les persones i els béns. Aquest Pla general de seguretat ha de servir com a referència obligada per a l'elaboració dels plans de seguretat locals, sectorials, estacionals i específics.

La llei 4/2003 estableix el marc general dels **plans de seguretat**, en els següents termes:

1. Els plans de seguretat poden ésser municipals, supramunicipals o regionals, de caràcter general, sectorial, estacional i específic.
2. Els plans de seguretat s'han d'elaborar tenint en compte els objectius de les polítiques de seguretat acordades pels òrgans superiors i de coordinació i les directrius tècniques que aprovi el departament titular de les competències en matèria de seguretat pública, amb la finalitat de facilitar-ne l'homogeneïtat i la integració.
3. Els plans de seguretat han de tenir en compte, en llur àmbit respectiu, les previsions contingudes en els plans de protecció civil, de seguretat viària, de seguretat en joc i espectacles i altres que els puguin afectar.
4. Les juntes locals de seguretat han d'aprovar un **pla general de seguretat per al municipi** respectiu, que n'ha d'analitzar la situació de seguretat; ha de definir els objectius generals i les prioritats, els mitjans i els recursos disponibles, inclosos els de seguretat privada que, si escau, es poden utilitzar per assolir-los; ha d'especificar les accions que s'han d'emprendre, amb el calendari d'aplicació, els mètodes de seguiment i avaluació adequats i el període de vigència.
5. Les juntes locals de seguretat poden aprovar plans sectorials, estacionals i específics de seguretat, segons aconselli la situació de seguretat del municipi.
6. Els plans de seguretat aprovats per les juntes locals s'han de trametre al conseller o consellera del departament amb competències en matèria de seguretat pública, que n'ha de donar trasllat als òrgans superiors de coordinació i de participació.

Els plans de seguretat es configuren, doncs, com a un dels elements fonamentals del sistema de seguretat, constituint un instrument bàsic per a tots els serveis relacionats amb la seguretat pública.

Tanmateix i d'acord amb l'article 15 de la Llei 4/2003, el Pla General de Seguretat de Catalunya, ha d'establir les directrius i els criteris tècnics per a l'elaboració dels plans locals de seguretat, tenint en compte les recomanacions del Consell de Seguretat de Catalunya.

Per la seva part, l'Ajuntament de Tarragona disposa de diferents plans o programes que, d'una manera més o menys directa, tenen relació o entren dins l'àmbit del que considerem seguretat pública.

Així, independentment dels serveis i plans específics de la Guàrdia Urbana, l'Ajuntament conta amb les següents eines d'intervenció: pla de protecció civil, pla local de sostenibilitat, pla local de seguretat viària, pla local de joventut, pla educatiu d'entorn, els plans o programes que depenen de l'Institut Municipal de Serveis Socials, els plans d'intervenció integral a diferents barris, per indicar alguns.

A l'objecte de millorar els nivells de seguretat pública i d'acord amb l'establert en les normes esmentades, l'Ajuntament de Tarragona ha decidit dotar-se d'una eina

fonamental en aquesta matèria com és el Pla de Seguretat Local, com a nou element organitzatiu de la seguretat pública integrant, des d'una perspectiva general, tots els cossos, els serveis, les administracions i les autoritats amb competències en la matèria.

Així, en la Junta Local de Seguretat celebrada el 3 d'abril de 2009, es va aprovar el següent Acord:

“Nomenar el Sr. Enrique Eduardo Fernández i Ferreira, Intendent Major de la Guàrdia Urbana, com a responsable del pla local de seguretat, d'acord amb la guia de treball per a l'elaboració presentada”.

En virtut d'aquesta resolució és per la qual cosa que s'han dut a terme els treballs que han donat com a resultat el Pla de Seguretat Local que es presenta amb aquest document.

En la elaboració del projecte han col·laborat el caporal de la Guàrdia Urbana, Francisco Grence López Santalla, llicenciat en Dret i, en una fase inicial entre febrer i octubre de 2009, com a membres de l'equip redactor, el subinspector de la Guàrdia Urbana Antonio Gómez González i l'auxiliar administrativa Adeline Bujaldón Castillo.

Com a col·laboradors externs han prestat el seu suport les següents entitats, algunes de les quals formen part de la Comissió Tècnica del Pla de Seguretat Local:

- Generalitat de Catalunya, Departament d'Interior
- Subdelegació del Govern de l'Estat a Tarragona
- Càritas Diocesana de Tarragona
- Creu Roja Tarragona
- Sistema d'Emergències Mèdiques (SEM), Tarragona
- Salvament Marítim. Centre de Coordinació de Tarragona
- Cos de Bombers de la Generalitat. Regió d'Emergències de Tarragona
- Institut Municipal d'Educació de Tarragona
- Institut Municipal de Serveis Socials de Tarragona
- Servei d'Urbanisme Municipal
- Servei Municipal de Medi Ambient
- Unitat Tècnica de Salut Pública Municipal
- Servei Municipal de Cultura
- Àrea Municipal de Mobilitat i Via Pública
- Protecció Civil Municipal
- Cuerpo Nacional de Policía. Comissaria de Tarragona
- Guardia Civil. Comandància de Tarragona
- Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra. Regió Policial Camp de Tarragona
- Guàrdia Urbana de Tarragona

La participació i implicació dels col·laboradors esmentats ha permès que la redacció del Pla de Seguretat es convertís en una eina de participació de les institucions a les quals

pertanyen i d'aquesta manera donar una resposta més encertada i coordinada a les problemàtiques objecte del Pla.

La metodologia utilitzada en la seva elaboració ha estat l'emanada del Pla General de Seguretat de Catalunya, d'acord amb els principis que regeixen la configuració del Sistema de Seguretat Pública de Catalunya.

Per últim, s'ha de significar que aquest és un primer pas que s'ha donat per tal de disposar d'una eina de gestió de la seguretat pública en l'àmbit de la ciutat de Tarragona, però el camí només s'ha iniciat, doncs es fa necessari el corresponent seguiment i avaluació contínua de cara a la revisió i adaptació del Pla a les realitats inevitablement canviants.

D'aquesta manera, i dins el marc metodològic, s'ha de tenir present el contingut del Pla General de Seguretat de Catalunya, el qual defineix com a una de les fases d'elaboració la de seguiment i avaluació, amb les següents indicacions:

- En el Pla ha de constar la persona responsable del Pla. En el cas que el Pla local de seguretat integri diversos plans sectorials, aquests "subplans" concretaran la persona que n'és responsable.
- El Pla haurà d'incloure indicadors específics que permetin constatar que les accions previstes s'han dut a terme de manera satisfactòria. Aquests indicadors hauran de ser tant de tipus quantitatiu com qualitatiu.
- La Junta Local de Seguretat haurà de fer un seguiment periòdic del Pla. S'entendrà per seguiment la presentació d'un informe elaborat per l'equip del responsable del Pla:
 - a) Veure l'estat d'aplicació de les mesures previstes. És a dir, si les mesures s'han dut a terme o no i les incidències que s'han produït.
 - b) Comprovar si les mesures aplicades assoleixen els objectius previstos.
 - c) Proposar correccions a les mesures previstes, en el cas que s'evidenciï l'existència de variacions constatables en la realitat municipal.
 - d) Proposar nous estudis i/o indicadors que contribueixin a la millora de l'avaluació de les accions realitzades.
- Com a mínim bianualment, i prèviament a l'elaboració del nou pla, s'haurà de fer un informe sobre l'estat de la seguretat al municipi i sobre l'efectivitat del Pla. Aquest informe s'elaborarà amb la participació d'experts externs a l'Administració Local corresponent, d'acord amb els criteris establerts pel Consell de Seguretat de Catalunya.

AJUNTAMENT DE
TARRAGONA
Pla de Seguretat Local

guàrdia urbana
Tarragona ciutat segura

2 LA SEGURETAT PÚBLICA

2.1 LA SOCIETAT RISC

2.2 UN NOU CONCEPTE DE SEGURETAT. LA SEGURETAT HUMANA

2.3 EL PLA GENERAL DE SEGURETAT DE CATALUNYA

AJUNTAMENT DE
TARRAGONA
Pla de Seguretat Local

guàrdia urbana
Tarragona ciutat segura

2.1 LA SOCIETAT RISC

“Les complicacions dels sistemes monetaris i comercials mundials, les noves i velles pandèmies, la guerra entre i contra els països, les pugnes interètniques, les conseqüències no desitjades de la tecnologia i la industrialització, etc. generen un ambient global d’inseguretat on cada elecció que realitzem està plena d’incertesa”.

(Mary Douglas)¹

El concepte de “societat risc” com a producció teòrica ha estat desenvolupat pel sociòleg Ulrich Beck, qui prenent en consideració el volum d’informació sobre els nous riscos que genera la societat contemporània, desenvolupà una teoria del risc en la que ressalta la seva condició de variable. D’acord amb aquesta teoria, els nous riscos generats per les pràctiques socials, econòmiques i culturals presenten una variabilitat que es manifesta no només en la multiplicitat dels factors de risc, sinó també en la percepció que les societats i els governs tenen sobre el mateix, percepció que també és variable i es transforma en el temps.

Beck afirma que el risc és una construcció social, posant de manifest que la societat construeix els seus propis riscos, conviu amb ells i, en aquest sentit, el risc sembla tenir un caràcter acumulatiu. La percepció que tenen les societats sobre el risc també és una construcció social que varia segons els espais i contextos, el que requereix que aquesta construcció sigui revisada en cada cas per poder interpretar les claus de la seguretat humana.

Anthony Giddens considera que les societats actuals presenten una característica generalitzada com és la de donar cabuda a la noció de risc, noció que conviu amb la d’inseguretat, de manera que el clima de risc afecta a tota la societat.²

Per a Niklas Luhmann, definir el concepte de risc no és una qüestió fàcil³. La idea que el concepte de risc és el contra concepte de seguretat està molt estesa, el que condueix a pensar que la seguretat és una qüestió a assolir, si bé a vegades, és precís assumir determinats riscos. En aquest cas el risc es converteix en una qüestió que és favorable o desfavorable.

¹ Douglas, Mary (1996), “La aceptabilidad del riesgo en las Ciencias Sociales”. Barcelona, Paidós.

² Anthony Giddens (1998), “Modernidad e identidad del yo. El yo y la sociedad en la época contemporánea”. Barcelona, Península.

³ Luhmann, Niklas (1993), Risk: A Sociological Theory. Berlin, Walter de Gruyter

Pels experts en seguretat, la seguretat absoluta és impossible d'aconseguir, doncs sempre pot passar alguna cosa imprevista. Aquests utilitzen el risc per calcular el nivell de seguretat que pot assolir-se. És a dir, s'utilitza el concepte de risc com a sinònim de mesura, com a càlcul probabilístic. No obstant això, si es pensa en termes sociològics, el concepte de seguretat és una funció social.

La societat risc sorgeix davant el fracàs dels sistemes de normes socials en donar la seguretat promesa davant els perills sobrevinguts per la presa de decisions. En aquest procés estan involucrats:

- Les decisions de signe polític (generen beneficis tècnics i econòmics, però desencadenen perills actuals o potencials).
- El fet que els sistemes normatius establerts no compleixen les seves exigències.
- L'existència d'errors en el sistema.
- La diferent percepció cultural (estimació i valoració) de conseqüències i perills.
- La constatació que els perills decidits i produïts socialment sobrepassen els límits de la seguretat.

Aquestes inquietuds es reflecteixen en la inseguretat ciutadana i en altres inseguretats vitals i de l'entorn influïdes per la vida moderna actual. No obstant això, el risc també constitueix una forma d'assegurar resultats, un intent d'avançar-se al futur.

La categorització de la societat actual com a "societat del risc" es fa en referència a diferents àmbits⁴:

- La estructuració de la desigualtat social
- El conflicte dels gèneres
- Els efectes de la tecnologia
- La relació entre la ciència i la política

Per a cadascun d'aquests nivells s'estableixen diferents hipòtesis, que es poden resumir en una fonamental: *la individualització de l'estructura social*.

La transició de la societat industrial a la societat del risc ocorre d'una manera no desitjada, sota la forma d'una dinàmica modernitzadora independent i amb efectes secundaris. En aquesta modernització l'expansió de les opcions no es dissocia de l'atribució dels riscos. Els danys atribuïbles socialment són les conseqüències "perverses" d'accions intencionals que constitueixen un risc "calculable" estadísticament.

En paraules d'Ulrick Beck, "*La qüestió ja no és la d'alliberar-se dels perills i de la dependència de la natura exterior, sinó la de la definició i el repartiment dels riscos i errors dels que som culpables nosaltres mateixos*".

Els efectes col·laterals de caràcter negatiu que es desenvolupen en la producció industrial no es reconeixen com a portadors de conseqüències devastadores per a la

⁴ Beck, U. (1998), "*La sociedad del riesgo. Hacia una nueva modernidad*". Barcelona, Paidós

societat, doncs funcionen sota accions “responsables i controlades” (en aparença). En la societat del risc aquests desenvolupaments són reconeguts i conceptualitzats, fet que comença a produir un autoanàlisi reflexiu. Així, la societat es fa reflexiva, i pren consciència de sí mateixa com a societat del risc, es converteix en tema i problema per a sí mateixa.

Diverses han estat les investigacions realitzades per tal d'avaluar el nivell de risc que pot considerar-se raonable o acceptable. Diferents estadístiques de mortalitat realitzades per Trevor Kletz (1982), indiquen que una persona pateix el mateix risc de morir en les següents condicions:

- Realitzant un recorregut de 6.500 Km en automòbil
- Fumant 100 cigarrets al dia
- Realitzant alpinisme durant dues hores
- Treballant en la indústria química durant un any
- Essent, simplement, una persona de 60 anys durant 36 hores

Un altre estudi del mateix autor, indica que si fos possible eliminar totes les altres causes de mort, l'esperança de vida seria de:

- 6.000 anys per a un treballador en una siderúrgia
- 300 anys per al conductor d'una motocicleta
- 10.000 milions d'anys si es considera com a única causa possible de mort la caiguda a sobre d'un mateix, d'un raig

Tenint en compte la causa, Starr⁵, ha proposat diferenciar el risc a morir per activitats voluntàries del risc associat amb activitats involuntàries. El primer es refereix a situacions a les quals un individu s'esposa més o menys conscientment, com per exemple, conduir un automòbil, fumar, viatjar en avió comercial, practicar un esport, etc. Aquest risc es calcula que pot ser de l'ordre de 100 morts per milió de persones anualment. El segon es refereix a situacions en les quals l'individu està subjecte al risc sense tenir un control raonable sobre el mateix, raó per la qual els criteris i les opcions de protecció no són definits per l'individu afectat sinó per una autoritat competent o per un cos controlador en funció de les pressions socials. Segons l'estudi de Starr, als països desenvolupats la comunitat desitja que els riscos involuntaris, com són els desastres, siguin al voltant de 100 a 10.000 vegades menors que els voluntaris. És a dir, que per a una catàstrofe el nombre de morts podria situar-se entre 1 i 0,01 per milió de persones exposades anualment.

Alguns països desenvolupats han utilitzat aquest tipus d'estudi per definir el nivell de seguretat que han d'oferir determinades infraestructures, com per exemple les preses, davant les amenaces a les que es troben exposades.

⁵ Starr, C., "Social Benefit vs. Technical Risk", *Science*, American Association for the Advancement of Science, Vol. 165, Sept. 1969, en "Evaluación de la amenaza, la vulnerabilidad y el riesgo". Carmona, Omar D. (en internet: <http://www.desenredando.org/public/libros/1993/ldnsn/html/cap3.htm>).

Actualment existeix la tendència a proposar sota la denominació de “cultura” l’adopció i interiorització, dins de les activitats de la societat, d’una actitud o disposició cap a alguna cosa, el producte del qual és útil o desitjable per a la comunitat en general. És per aquesta raó que s’han utilitzat com a “eslògan” expressions a la manera de:

- cultura de l’aigua, per referir-se a la necessitat que la societat adopti una sèrie d’hàbits de bon ús de l’aigua
- cultura mediambiental, per referir-se a conductes que afavoreixin la protecció del medi ambient

Igualment, ja s’han plantejat programes i campanyes d’informació pública que fan referència a la “cultura de la seguretat” o a la “cultura de la prevenció”, amb la finalitat de fer explícita la necessitat d’adoptar una actitud proactiva de les persones en relació amb la prevenció – mitigació de desastres i la preparació per fer front a les emergències.

Encara que s’han realitzat diferents estudis sobre la percepció del risc (Dabrek 1986; Mileti 1996), no existeix una teoria que pugui respondre a la qüestió de com la població, ja sigui individual o col·lectivament, desenvolupa una lectura del risc. En principi podem afirmar que els imaginaris varien notablement d’un lloc a altre, o d’una comunitat a altra. Però en general podem afirmar que existeix una aversió instintiva al risc, que es tradueix en una subestimació o negació implícita de les persones a veure’s involucrades en situacions de perill. El risc es percep per als demés i en moltes ocasions, curiosament, es nega i minimitza sense fonament cap a un mateix; particularment en relació amb les amenaces de la natura.

Mary Douglas en el seu anàlisi sobre la percepció del risc, es refereix a la “immunitat subjectiva”⁶:

“La nostra primera pregunta sobre la percepció del risc és per què tantes persones, en el seu rol de profanes, opinen que els perills quotidians són innocus i es consideren a sí mateixos capaços d’afrontar-los”.

Els individus tenen un fort però injustificat sentit d’immunitat subjectiva i en activitats molt familiars existeix la tendència a minimitzar la probabilitat de resultats dolents. En aparença, se subestimen els riscos que es consideren controlats. Un creu que pot compondre-se-les en situacions familiars i subestima els riscos que comporten els esdeveniments que es donen rarament o com diu Jaspars i Hewston, *“la gent normalment es creu que el que és greu no és freqüent i el que és comú no es greu”*. Aquesta immunitat subjectiva és una condició vital doncs les persones no podrien viure si s’haguessin de mantenir permanentment alerta davant els perills.

“Fer cas omís dels esdeveniments de baixa freqüència sembla una estratègia altament raonable. Des del punt de vista de la supervivència de l’espècie, el sentit

⁶ Douglas, Mary (1996), “La aceptabilidad del riesgo en las Ciencias Sociales”. Barcelona, Paidós

d'immunitat subjectiva es també adaptatiu si permet que els éssers humans es mantinguin serens en mig dels perills i que no es desestabilitzin davant l'evidència dels fracassos ...

Si l'agent racional posés atenció a tots els probables riscos que reclamen la seva atenció en cada pas, estaria paralytat ...

Cada elecció que realitzem està plena d'incerteses. Aquesta és la condició bàsica del coneixement humà". (Douglas, M.)⁷

Aquesta situació fa que sigui necessari realitzar esforços importants en el sentit de prendre consciència sobre els diferents perills i interioritzar una disposició preventiva que es manifesti explícitament en les activitats de la societat.

Els programes d'informació pública en relació amb la gestió de riscos exigeixen estratègies de divulgació i control dels missatges, degut a la no linealitat de la percepció de la comunitat. No és estrany que pel cas de campanyes intensives d'informació el públic reaccioni negativament al considerar innecessàries, alarmistes o exagerades les apreciacions i recomanacions de les institucions. Fer evident el risc i aconseguir un canvi d'actitud de la població és una tasca difícil i exigeix atenció especial. Generalment es fa una divulgació del fet, del desastre, però poques vegades s'incideix en les causes, en el risc. Al igual que tampoc es fa un seguiment per esbrinar el grau de cobertura, la seva recepció i enteniment. En general, la majoria de la informació pública que es realitza es dirigeix a donar recomanacions sobre el comportament que ha d'assumir la població en el cas d'una emergència, sense realitzar en forma prèvia una deguda interiorització del risc en el públic.

Igualment és freqüent que no es parli de la vulnerabilitat i només s'anomeni com a causa dels desastres a les amenaces. Aquesta situació afavoreix que s'entengui com a risc la possibilitat de que esdevingui un fenomen intens, que normalment s'interpreta com a una qüestió contra la qual no és possible fer res per evitar-lo. Aquest tipus de situació es més contraproduent que el que aparentment sembla, si el que es desitja es aconseguir fer prendre consciència sobre el risc, doncs el públic adopta una actitud passiva i de resignació.

Es fa necessari un nou enfocament que permeti identificar la vulnerabilitat com a causa del risc i, per tant, del desastre. És necessari que les persones prenguin consciència que és possible intervenir o modificar el risc al reduir les condicions de vulnerabilitat. És necessari comprendre que els fenòmens de la natura són amenaces en la mesura en que els assentaments humans són vulnerables.

A nivell europeu, Eurostat és l'oficina que elabora les estadístiques de la Unió Europea, entre les quals es troben les enquestes d'opinió. Aquestes enquestes són conegudes com els "eurobaròmetres". Els estudis que es realitzen són de dos tipus: els que es fan anualment de manera regular i els eurobaròmetres específics per tractar de manera

⁷ *Ibidem*

monogràfica qüestions d'interès conjuntural. A títol orientatiu envers la percepció del risc per part de la població del nostre entorn socioeconòmic, s'han obtingut les següents dades relatives al "risc", durant l'any 2005:

Eurobaròmetre especial 64.1.

"Riscs". Setembre - octubre 2005. Dades globals

Tabla de contingencia Posición ideológica * Probabilidad de verse afectado por la degradación del medio ambiente * Sexo

			Probabilidad de verse afectado por la degradación del medio ambiente				Total
			Muy probable	Bastante	Poco	Nada probable	
Varón	Posición ideológica	Izquierda	9,8%	6,9%	6,5%	8,3%	7,4%
		(3-4)	17,5%	18,2%	18,9%	15,7%	18,1%
		(5-6) Centro	31,9%	31,7%	30,2%	27,4%	30,9%
		(7-8)	14,0%	15,8%	19,9%	17,5%	17,0%
		Derecha	5,9%	6,4%	6,3%	9,8%	6,6%
		No responde	10,2%	9,4%	7,8%	7,9%	8,9%
		No contesta	10,6%	11,5%	10,3%	13,5%	11,2%
Total		100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	
Mujer	Posición ideológica	Izquierda	7,2%	5,4%	4,8%	6,2%	5,7%
		(3-4)	15,8%	14,7%	15,8%	12,9%	15,1%
		(5-6) Centro	30,6%	32,6%	32,8%	27,5%	31,9%
		(7-8)	10,8%	13,0%	15,8%	14,6%	13,4%
		Derecha	5,9%	5,7%	5,2%	8,6%	5,8%
		No responde	11,7%	10,9%	8,3%	9,9%	10,3%
		No contesta	17,9%	17,6%	17,4%	20,3%	17,8%
Total		100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	

Tabla de contingencia Edad recodificada * Probabilidad de verse afectado por la degradación del medio ambiente * Sexo

Sexo			Probabilidad de verse afectado por la degradación del medio ambiente				Total
			Muy probable	Bastante	Poco	Nada probable	
Varón	Edad recodificada	15-24	13,7%	14,8%	15,2%	14,9%	14,8%
		25-39	25,3%	24,0%	22,8%	19,8%	23,4%
		40-54	25,7%	25,6%	25,0%	20,3%	24,9%
		55+	35,3%	35,6%	37,0%	44,9%	36,9%
		Total	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
Mujer	Edad recodificada	15-24	13,2%	12,1%	11,6%	11,5%	12,2%
		25-39	25,0%	24,6%	24,4%	17,5%	24,1%
		40-54	26,3%	25,9%	24,4%	19,8%	25,1%
		55+	35,5%	37,3%	39,6%	51,2%	38,6%
		Total	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Tabla de contingencia Lugar de residencia * Probabilidad de verse afectado por la degradación del medio ambiente * Sexo

			Probabilidad de verse afectado por la degradación del medio ambiente				Total
			Muy probable	Bastante	Poco	Nada probable	
Varón	Lugar de residencia	Rural	33,4%	36,0%	40,7%	47,2%	38,1%
		Pequeñas ciudades	36,7%	36,7%	34,9%	31,5%	35,6%
		Grandes ciudades	30,0%	27,3%	24,3%	21,3%	26,2%
	Total		100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
Mujer	Lugar de residencia	Rural	31,5%	35,1%	40,5%	52,6%	37,2%
		Pequeñas ciudades	37,5%	38,3%	35,3%	29,5%	36,6%
		Grandes ciudades	31,0%	26,7%	24,2%	17,9%	26,2%
	Total		100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Tabla de contingencia Posición ideológica * Probabilidad de sufrir un accidente de tráfico * Sexo

Sexo			Probabilidad de sufrir un accidente de tráfico				Total
			Muy probable	Bastante	Poco	Nada probable	
Varón	Posición ideológica	Izquierda	8,5%	7,6%	6,4%	8,4%	7,3%
		(3-4)	14,7%	17,3%	21,0%	16,1%	18,2%
		(5-6) Centro	28,5%	31,5%	31,7%	30,4%	31,1%
		(7-8)	16,1%	16,8%	18,3%	13,3%	17,0%
		Derecha	7,1%	6,8%	5,8%	9,4%	6,7%
		No responde	12,5%	8,9%	6,8%	9,5%	8,6%
		No contesta	12,7%	11,2%	10,0%	12,8%	11,0%
		Total		100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
Mujer	Posición ideológica	Izquierda	6,1%	5,6%	5,8%	6,2%	5,8%
		(3-4)	11,9%	14,9%	17,1%	11,8%	15,1%
		(5-6) Centro	30,2%	32,3%	34,0%	25,3%	32,1%
		(7-8)	12,8%	12,6%	15,2%	11,6%	13,4%
		Derecha	7,0%	5,8%	4,7%	9,4%	5,9%
		No responde	11,0%	11,3%	8,2%	11,3%	10,2%
		No contesta	20,9%	17,6%	14,9%	24,4%	17,6%
		Total		100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Tabla de contingencia Edad recodificada * Probabilidad de sufrir un accidente de tráfico * Sexo

			Probabilidad de sufrir un accidente de tráfico				Total
			Muy probable	Bastante	Poco	Nada probable	
Varón	Edad recodificada	15-24	15,8%	15,3%	14,2%	12,8%	14,7%
		25-39	28,5%	24,3%	22,1%	17,8%	23,4%
		40-54	25,2%	25,7%	25,1%	19,4%	24,9%
		55+	30,5%	34,8%	38,7%	49,9%	37,1%
	Total		100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
Mujer	Edad recodificada	15-24	15,5%	12,5%	11,8%	9,1%	12,3%
		25-39	28,7%	25,9%	22,9%	14,9%	24,2%
		40-54	26,8%	26,6%	24,0%	17,4%	24,9%
		55+	29,1%	35,0%	41,3%	58,6%	38,5%
	Total		100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Tabla de contingencia Lugar de residencia * Probabilidad de sufrir un accidente de tráfico * Sexo

			Probabilidad de sufrir un accidente de tráfico				Total
			Muy probable	Bastante	Poco	Nada probable	
Varón	Lugar de residencia	Rural	43,0%	38,3%	36,6%	36,7%	38,1%
		Pequeñas ciudades	36,0%	36,7%	34,2%	36,0%	35,6%
		Grandes ciudades	21,0%	25,0%	29,2%	27,4%	26,3%
	Total		100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
Mujer	Lugar de residencia	Rural	39,4%	38,0%	34,7%	38,0%	37,0%
		Pequeñas ciudades	36,0%	37,8%	35,6%	36,3%	36,7%
		Grandes ciudades	24,7%	24,1%	29,7%	25,7%	26,3%
	Total		100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Tabla de contingencia Posición ideológica * Probabilidad de ser víctima de un crimen * Sexo

			Probabilidad de ser víctima de un crimen				Total
			Muy probable	Bastante	Poco	Nada probable	
Varón	Posición ideológica	Izquierda	8,5%	6,6%	6,6%	9,7%	7,3%
		(3-4)	14,6%	15,8%	20,4%	17,2%	18,2%
		(5-6) Centro	29,9%	31,9%	31,6%	28,9%	31,0%
		(7-8)	13,2%	17,3%	18,5%	15,0%	17,1%
		Derecha	9,4%	6,6%	5,7%	8,5%	6,7%
		No responde	11,3%	8,2%	7,6%	10,5%	8,6%
		No contesta	13,1%	13,6%	9,6%	10,2%	11,0%
		Total		100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
Mujer	Posición ideológica	Izquierda	6,2%	5,4%	5,2%	7,2%	5,7%
		(3-4)	9,5%	12,8%	18,2%	13,9%	15,1%
		(5-6) Centro	30,5%	31,9%	34,3%	28,4%	32,2%
		(7-8)	11,1%	14,0%	14,3%	11,7%	13,5%
		Derecha	8,6%	5,8%	4,8%	7,0%	5,8%
		No responde	12,7%	10,0%	8,7%	12,7%	10,1%
		No contesta	21,4%	20,1%	14,4%	19,1%	17,5%
		Total		100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Tabla de contingencia Edad recodificada * Probabilidad de ser víctima de un crimen * Sexo

			Probabilidad de ser víctima de un crimen				Total
			Muy probable	Bastante	Poco	Nada probable	
Varón	Edad recodificada	15-24	15,6%	15,1%	14,6%	14,4%	14,7%
		25-39	26,6%	25,9%	22,5%	21,1%	23,4%
		40-54	23,1%	24,0%	26,6%	23,1%	24,9%
		55+	34,7%	35,0%	36,4%	41,4%	36,9%
	Total		100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
Mujer	Edad recodificada	15-24	12,8%	14,0%	11,8%	10,4%	12,3%
		25-39	23,0%	24,6%	25,0%	21,8%	24,1%
		40-54	23,4%	25,0%	25,9%	24,1%	25,1%
		55+	40,8%	36,4%	37,3%	43,6%	38,5%
	Total		100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Tabla de contingencia Lugar de residencia * Probabilidad de ser víctima de un crimen * Sexo

			Probabilidad de ser víctima de un crimen				Total
			Muy probable	Bastante	Poco	Nada probable	
Varón	Lugar de residencia	Rural	35,9%	35,6%	38,5%	42,1%	38,3%
		Pequeñas ciudades	36,8%	33,1%	35,9%	36,7%	35,4%
		Grandes ciudades	27,4%	31,3%	25,7%	21,2%	26,3%
	Total		100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
Mujer	Lugar de residencia	Rural	34,9%	34,1%	38,4%	40,7%	37,3%
		Pequeñas ciudades	35,4%	34,4%	36,8%	38,7%	36,3%
		Grandes ciudades	29,7%	31,4%	24,8%	20,6%	26,4%
	Total		100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Tabla de contingencia Posición ideológica * Probabilidad de ser víctima del terrorismo * Sexo

			Probabilidad de ser víctima del terrorismo				Total
			Muy probable	Bastante	Poco	Nada probable	
Varón	Posición ideológica	Izquierda	9,4%	7,6%	6,5%	8,1%	7,3%
		(3-4)	11,8%	13,9%	19,9%	17,9%	18,1%
		(5-6) Centro	29,5%	29,9%	32,6%	29,3%	30,9%
		(7-8)	11,5%	15,1%	18,2%	17,1%	17,1%
		Derecha	11,5%	7,3%	5,4%	7,7%	6,7%
		No responde	15,3%	11,8%	7,1%	9,0%	8,7%
		No contesta	11,1%	14,5%	10,3%	10,9%	11,1%
		Total		100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
Mujer	Posición ideológica	Izquierda	7,0%	5,7%	5,4%	6,2%	5,8%
		(3-4)	11,8%	14,2%	16,8%	13,9%	15,2%
		(5-6) Centro	26,0%	30,8%	34,3%	30,3%	32,0%
		(7-8)	13,8%	11,9%	14,6%	13,0%	13,5%
		Derecha	8,3%	6,9%	4,5%	6,8%	5,8%
		No responde	13,4%	11,7%	8,6%	11,0%	10,1%
		No contesta	19,8%	18,9%	15,8%	18,9%	17,5%
		Total		100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Tabla de contingencia Edad recodificada * Probabilidad de ser víctima del terrorismo * Sexo

			Probabilidad de ser víctima del terrorismo				Total
			Muy probable	Bastante	Poco	Nada probable	
Varón	Edad recodificada	15-24	10,8%	14,2%	14,8%	15,2%	14,7%
		25-39	27,1%	23,7%	24,1%	22,1%	23,4%
		40-54	24,7%	26,3%	25,5%	23,8%	24,9%
		55+	37,5%	35,7%	35,6%	39,0%	37,0%
	Total		100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
Mujer	Edad recodificada	15-24	14,1%	11,8%	12,9%	11,4%	12,3%
		25-39	26,4%	24,1%	25,3%	22,7%	24,3%
		40-54	24,0%	26,4%	26,0%	23,1%	25,1%
		55+	35,5%	37,7%	35,8%	42,7%	38,4%
	Total		100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Tabla de contingencia Lugar de residencia * Probabilidad de ser víctima del terrorismo * Sexo

			Probabilidad de ser víctima del terrorismo				Total
			Muy probable	Bastante	Poco	Nada probable	
Varón	Lugar de residencia	Rural	37,6%	36,8%	36,7%	40,9%	38,3%
		Pequeñas ciudades	32,1%	34,8%	35,8%	35,5%	35,5%
		Grandes ciudades	30,3%	28,5%	27,5%	23,5%	26,2%
	Total		100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%
Mujer	Lugar de residencia	Rural	34,4%	32,4%	36,2%	41,7%	37,2%
		Pequeñas ciudades	38,4%	36,6%	36,8%	35,8%	36,5%
		Grandes ciudades	27,2%	31,0%	27,0%	22,5%	26,3%
	Total		100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

2.2 UN NOU CONCEPTE DE SEGURETAT. LA SEGURETAT HUMANA.

Vinculat a la noció de “risc”, esdevé la idea “d’amença”.

El nostre actual entorn geogràfic i polític ha encunyat l’expressió “amenaces globals” per referir-se a tot un ventall de noves situacions que suposen un risc per a la seguretat dels països a nivell global, a on la nova situació polític-internacional i les noves estructures de les societats nacionals fan necessari replantejar-se la qüestió de la seguretat nacional i internacional, així com les estratègies per fer front a les mateixes.

Al referir-nos a la seguretat, no podem dissociar aquesta idea de la concepció tradicional que la vincula amb la delinqüència comuna i les institucions policials i penals. Però la seguretat és un concepte sotmès a una constant transformació i evolució, configurant-se com alguna cosa més que el simple temor al delictes o el nombre de delictes.

Alguns autors plantegen una visió relativista de la seguretat, al considerar que es tracta d’un concepte que adquireix significat real davant qüestions relatives a actors, grups, organitzacions, societats o nacions. Es a dir, en funció de per a qui i sota quines circumstàncies o condicions es dona la seguretat. Des d’aquesta perspectiva es planteja que la seguretat pot ser definida com un procés social amb la finalitat d’arribar a una relativa seguretat social, política i econòmica⁸.

Per a Giovanni Manunta, la majoria dels arguments sobre seguretat contenen subjectivitat i dificulten el seu anàlisi. La seguretat i risc són dos aspectes que es donen, que coexisteixen en la vida real. La vida es un risc. Es tracta de dos conceptes subjectius que estan associats amb altres problemes relacionats amb la vida, la propietat, la llibertat, el poder o el control. Aquesta multidimensionalitat dels conceptes i la varietat de perspectives que permeten, dificulta qualsevol intent de definir-los. En definitiva, la seguretat significa coses diferents per a diferents persones i en diferents moments. Això produeix perspectives del risc que recolzen les diferències. La seguretat d’uns pot significar la inseguretat d’altres⁹.

Per la seva banda, Juan Pegoraro realitza una seria reflexió sobre la inseguretat, fonamentada en la situació en que es troben les classes menys afavorides, al considerar que els pobres sempre han viscut en la inseguretat i en la por, però ara davant una societat molt polaritzada, apareixen determinades formes de resistència larvada dels sectors desposseïts que ataquen a sectors de classe mitjana i alta. Però aquesta és només una part de la problemàtica de la inseguretat ja que no es considera la violència generalitzada entre els mateixos pobres i exclòsos socials que es victimitzen entre sí, producte en gran mesura, de la desesperació i degradació social i dels efectes de la marginació, la frustració i el desempara¹⁰.

⁸ Clements, K. (1990). “Toward a Sociology of Security”, Conflict Research Consortium, University of Colorado. Working Paper 90-4.

⁹ Manunta G., (2002), “Situating the Concepts of Security and Risk”. Security & Risk Studies Institute, SRSI Paper nº 0.

¹⁰ Pegoraro, Juan S., “Una reflexión sobre la inseguridad”. Argumentos 1 (2), mayo 2003.

La pròpia naturalesa evolutiva de la seguretat i el risc afegeixen complexitat. Els processos, problemes i solucions no són estàtics ni auto sostenibles. Segons Manunta, el concepte de seguretat està associat i influenciat per la llibertat. Al igual que la llibertat, la seguretat absoluta no existeix. Aquesta relació introdueix els conceptes polítics de autoritat, governabilitat, drets bàsics, ús de la força i resistència. La llibertat i seguretat necessiten una meta. La qüestió és: ¿per a qui?. I, el més important ¿per a què?. El sistema de seguretat interfereix en la vida, impedeix la llibertat, desintegra i crea el síndrome de “nosaltres contra ells”. Com a conceptes relatius necessiten l’oposició. Sense la presència del conflicte, canvis i alternatives, aquests conceptes perden el seu significat.

D’aquesta manera, la millor manera de buscar seguretat és mitjançant una visió integral de la realitat. Els sistemes de seguretat reaccionen, com qualsevol sistema, a les lleis de la causalitat i teleologia entre tant existeixi entre ells interrelació amb el context. Aquests sistemes són sensibles a l’entorn, responen a una visió d’estratègia i tendeixen a xocar amb els altres. Amb això es creen més riscos, la qual cosa amplia aquells que van originar el sistema. En definitiva, d’acord amb Manunta, cada sistema ha de ser analitzat en termes de contribucions (inputs) i produccions (outputs). Aquests no poden ser examinats en unitats individuals i, si han de cooperar sense conflictes, és necessari que s’organitzin dintre de l’amplitud del sistema.

Per a Beriain, no existeix seguretat sense risc. Les causes del risc i la seguretat no són independents, sinó al contrari, interdependents¹¹

D’acord amb això, no existeix una definició tancada de seguretat. La “seguretat ciutadana” és resultat d’una definició social sobre les condicions bàsiques que permeten la convivència pacífica en societat, la justícia social, qualitat de vida, benestar, salut, realització personal i l’exercici dels drets i llibertats democràtiques.

Sota aquesta perspectiva, i d’acord amb Nacions Unides, la seguretat ciutadana no és fàcilment separable de la seguretat mediambiental, del trànsit, alimentària i d’altres. La clau és, precisament, que aquests nous riscos sorgeixen de la modernització i la globalització.

Podem establir, doncs, que la idea de seguretat abasta tres dimensions: l’objectiva, la subjectiva i la tolerable.

La primera es relaciona amb la victimització. És la probabilitat estadística de ser víctima d’un delictes.

El sentiment subjectiu de seguretat és la percepció que tenen les persones dels risc de patir un delictes. S’associa amb la por. Pot ser socialment més transcendent que els nivells reals de desviació. Aquesta percepció és la que determina la tolerància, les

¹¹ Beriain, J. (1993) *"De la Sociedad Industrial a la Sociedad del Riesgo. Una investigación sobre los tipos de crisis social en las sociedades complejas"*.

actituds cap a la diferència, la qual influeix en les demandes de seguretat i en les actituds davant les institucions i el delictes.

La inseguretat tolerable es relaciona amb aquest nivell d'acceptació o no dels riscos. Es tracta d'una qüestió cultural, ideològica, i amb connexions polítiques.

Els resultats d'una "Enquesta de Seguretat", realitzada a nivell Estatal des de determinat Observatori de la Seguretat, donava els resultats següents:

a) Percepció dels problemes al barri:

- 1 Escàndols i baralles de carrer
- 2 Actes de vandalisme o gamberrisme
- 3 Actes de delinqüència (robatoris, agressions, amenaces ...)
- 4 Consum d'alcohol al carrer (botelló)
- 5 Sorolls produïts pels veïns, procedents de l'exterior (trànsit, negocis, fàbriques properes, bars, discoteques, locals d'altern ...)
- 6 Comportaments racistes o xenòfobs
- 7 Vehicles abandonats
- 8 Mobiliari urbà en dolentes condicions
- 9 Ocupes
- 10 Mendicitat
- 11 Venda de drogues (consum de drogues al carrer)
- 12 Contaminació – problemes mediambientals
- 13 Brutícia a la via pública
- 14 Prostitució
- 15 Zones mal il·luminades

b) Sensació de temor o por davant determinades situacions:

- 1 Al passejar per un parc
- 2 En els centres comercials i grans magatzems
- 3 Al caminar pel carrer de dia
- 4 En el metre o autobús (transport públic)
- 5 Al entrar o sortir del portal de casa seva
- 6 Al sortir de nit
- 7 En el garatge o pàrquing a on deixa el vehicle
- 8 En les discoteques i llocs de diversió dels joves
- 9 En els esdeveniments de masses (concerts, partits de futbol, etc.)
- 10 Al quedar-se sol a casa de nit
- 11 Al trobar grups de desconeguts en el seu barri

Segons Giddens la noció de seguretat, que l'autor nomena ontològica, es relaciona amb la consciència pràctica i les rutines quotidianes reproduïdes per ella mateixa. És la confiança que la major part dels éssers humans tenen en la continuïtat de la seva identitat i entorns socials. És a dir, "l'individu té l'experiència del Sí mateix" en relació a

un món de persones i objectes organitzats simbòlicament a través de la confiança bàsica¹².

Per la seva part, Jesús M. De Miguel, afirma que l'Estat sembla perdre control sobre temes i problemes d'ordre públic i delinqüència, en part degut als processos de globalització i descentralització. Els Estats-nació perden control. Tot suggereix que l'Estat canviarà substancialment en els propers anys o dècades, encara que no se sap com.

Actualment l'idea de seguretat ciutadana s'associa amb la seguretat de les persones com a titulars de drets i obligacions, superant l'àmbit estrictament policial i penal per incloure els drets civils, socials i polítics. La seguretat ciutadana es converteix així en una qüestió cívica, social i política. Però aquesta idea també es veurà afectada al trobar-nos en una societat globalitzada i sotmesa a constants canvis, de manera que dintre de l'àmbit de la seguretat s'inclouran, juntament amb els més tradicionals -delinqüència, victimització, temor, etc.- altres aspectes relacionats amb la problemàtica econòmica i política (exclusió social, pobresa, manca de cohesió social, pèrdua de confiança en les institucions, etc.). Totes aquestes consideracions estan en la base de la dificultat d'adoptar una definició universal i estandarditzada del concepte de seguretat ciutadana.

Ens trobem que, front la tradicional concepció de la seguretat centrada en l'Estat, en la seva independència i integritat territorial front agressions armades externes, es plantegen noves propostes i alternatives fonamentades en les idees de seguretat comuna, comprensiva, cooperativa, global ...

L'entorn en que es troben els Estats està fortament afectat per la dinàmica de la globalització, la qual cosa fa que estiguin subjectes a un constant canvi que arriba a condicionar les polítiques de seguretat.

La globalització crea nous espais, nous conflictes, que se sumen als ja existents, la qual cosa provoca l'adaptació del concepte de seguretat, que passa d'un enfocament estatocèntric - centrat en la seguretat de l'Estat - a un concepte que incorpora noves amenaces, que afecten a la persona en quant subjecte de drets i llibertats i a on les amenaces no tenen fronteres, podent afectar a diferents Estats.

Els efectes de la globalització es fan notar en l'àmbit de la seguretat, de manera que les amenaces, els desafiaments i els riscos són compartits pels diferents Estats. El delictes, la amenaça, el risc, no coneixen fronteres. Entre les principals amenaces per a la seguretat nacional, emmarcades en aquest entorn canviant, juntament a les tradicionals demandes de seguretat s'han de sumar el terrorisme internacional, la criminalitat organitzada, els moviments de immigració il·legal, el tràfic d'armes de destrucció massiva i les catàstrofes mediambientals o d'origen industrial.

Des d'aquesta perspectiva, tant el terrorisme interior com l'internacional, el crim organitzat, la immigració il·legal, la inseguretat ciutadana, les catàstrofes naturals i

¹² Beriain, J. (1993), "De la Sociedad Industrial a la Sociedad del Riesgo. Una investigación sobre los tipos de crisis social en las sociedades complejas", *Revista Española de Investigaciones Sociológicas*, vol. 63.

industrials i la seguretat vial, constitueixen les principals preocupacions per a la majoria dels països del món. Així doncs, l'enfocament estatocèntric, del qual sorgeix el tradicional concepte de Seguretat dels Estats, ha quedat desfasat.

D'acord amb Nacions Unides, es fa necessari adoptar un nou enfocament de seguretat que va més enllà de la fixació de l'Estat com a centre de la política de seguretat entenent que s'ha d'abordar un plantejament multidimensional, on al costat de la seguretat de l'Estat, ha de propiciar-se la seguretat de les persones.

Aquest nou concepte de "seguretat humana", entén que la base irreductible de la seguretat la constitueix la preservació de l'ésser humà, emmarcat en unes determinades condicions per al lliure desenvolupament de les seves capacitats, on *"pugui gaudir plenament de la seva llibertat i on pugui viure sense cap tipus de por"*.

El plantejament del nou concepte de seguretat humana sorgeix a partir de dos enfocaments:

- L'ampliació del mateix concepte de seguretat, on tenen cabuda aspectes d'índole econòmica, política, social, mediambiental, etc., la qual cosa vincula el concepte de seguretat amb el de desenvolupament
- L'evolució del mateix objecte del concepte de seguretat cap a un plantejament a nivell global o individual, centrant-se en l'individu com a subjecte de drets, llibertat i, en definitiva, que permeti el desenvolupament d'una vida digna

L'ampliació de l'agenda de la seguretat, mitjançant la consideració de diferents amenaces a la mateixa, ha contribuït a replantejar que sigui l'Estat l'objecte de referència de la seguretat, al entendre que són els individus els que sofreixen moltes d'aquestes amenaces.

Des de finals dels anys 80, ja es va plantejar que la insatisfacció de les necessitats bàsiques constitueix una amenaça a la seguretat de l'individu, donant pas al nou concepte de seguretat humana, fonamentat en les següents idees:

- La seguretat ha de centrar-se en les persones
- La seguretat de les persones està amenaçada no només per la violència física, sinó també per altres amenaces a la seva subsistència en condicions de dignitat
- La seguretat no es pot aconseguir mitjançant la confrontació i les armes, sinó mitjançant la cooperació i la política

Nacions Unides ha contribuït al desenvolupament i evolució del concepte a través del Programa de Nacions Unides per al Desenvolupament (PNUD), al configurar-lo com a un procés d'ampliació de les capacitats i llibertats de les persones, en contraposició al concepte clàssic de desenvolupament, limitat al creixement econòmic.

El PNUD defineix la seguretat humana com *“la condició per a que les persones puguin exercir les seves opcions de forma lliure i segura, amb una relativa confiança en que les oportunitats d’avui no desapareguin demà”*, establint que la seguretat humana és un requisit per al gaudi del desenvolupament humà, que és, a la vegada, indispensable per a materialitzar-la.

Ens trobem davant un bé jurídic eminentment individual, fonamentat en la llibertat, l’essència del qual està en la tranquil·litat d’esperit produïda per l’absència de temor i de por. Aquest concepte pot tenir un doble significat. El referit a la situació real que propicia les condicions necessàries de tranquil·litat i estabilitat per a l’exercici dels drets de la persona, i el que es refereix a un estat de seguretat que ha de ser sentit per l’individu, de manera que el permeti gaudir d’una posició des de la qual pugui actuar plenament protegit. L’objectiu de la política de seguretat serà, doncs, que els ciutadans visquin en llibertat, amb drets, amb dignitat i “sense por”, fent que es sentin més segurs i més confiats.

El concepte de seguretat humana supera, d’aquesta manera, l’enfocament tradicional, centrat en la seguretat dels Estats, posant l’accent en la persona humana com a centre de les polítiques de seguretat. La seguretat humana implica que la fi última de la seguretat és protegir a l’ésser humà, fins i tot, per damunt de la protecció de la integritat de l’Estat.

La seguretat humana suposa un enfocament multidimensional on, al costat de la seguretat de l’Estat, s’ha de propiciar la seguretat de les persones. D’acord amb Gabriel Orozco, integraria els següents components¹³:

- a) Seguretat econòmica
- b) Seguretat alimentària
- c) Seguretat de la salut
- d) Seguretat ambiental
- e) Seguretat personal
- f) Seguretat comunal
- g) Seguretat política

Segons el Programa de les Nacions Unides per al Desenvolupament (*Informe PNUD de 1994*), les condicions que garanteixen la seguretat humana són: una població lliure de temor i una població lliure de carències. Per a Nacions Unides, el nou concepte de seguretat humana implica que la base irreductible de la seguretat la constitueix la preservació de l’ésser humà, emmarcat en unes determinades condicions per al lliure desenvolupament de les seves capacitats.

“La seguretat humana significa protegir les llibertats vitals, ... protegir a les persones exposades a amenaces i a determinades situacions, enfortint la seva fortalesa i les seves aspiracions, ... Crear sistemes que facilitin a les persones els elements bàsics de

¹³ Orozco, G. “El concepto de seguridad en la Teoría de Relaciones Internacionales”, *Revista CIDOB d’Afers Internacionals*, nº 72 Fundació CIDOB, diciembre 2005 - enero 2006

supervivència, dignitat i mitjans de vida. La seguretat humana connecta diferents tipus de llibertat: llibertat front a les privacions, front la por i llibertat per actuar en nom propi”.

Recordant les paraules que Edgar Morin va pronunciar en la conferència “Resistir la crueltat del mon”, *“davant la situació global actual, no basta la repressió policial, es necessita una política per a la gegantesca part de la humanitat que viu en condicions de subordinació i humiliació. Hem de pensar en preparar una política no violenta. Aquesta és la tasca del nostre segle ... Lo pitjor que es pot realitzar és considerar als altres com a objectes, com a objectes a destruir: això implica la negació de que l’altre és un subjecte amb consciència; que la seva vida està feta d’amor a la seva família; d’amistat i que mereix protecció en el patiment i davant l’infortuni. Lo pitjor des del punt de vista humà, ètic i polític es la negació de la identitat humana de l’altre, el qual pot arribar a ser torturat o mort”¹⁴.*

Morin considera que el que podem fer es introduir en l’educació l’estil de pensament que permeti superar les visions mutilades, cegues, les tendències a l’autojustificació constant i al menyspreu cap a l’altre. Cal iniciar un procés de regeneració humana i social, doncs tot el que no es regenera degenera. Els períodes de crisi, de perill, afavoreixen la presa de consciència i poden activar forces individuals i col·lectives de la regeneració. D’acord amb l’afirmació de Hölderlin, on creix el perill, creix el que salva. Tasca molt difícil, però la més urgent. (Edgar Morin. CNRS, París)

¹⁴ Morín, E. (2004), “Resistir a la crueldad del mundo”. Conferencia en la Universidad de Valencia, al recibir el “honoris causa” el 12 de marzo de 2004, en Gaceta de Antropología, nº 20 2004, Ed. Handle.

2.3 EL PLA GENERAL DE SEGURETAT DE CATALUNYA

Des de l'aprovació de la Llei 4/2003, el Govern de la Generalitat ha elaborat tres plans generals de seguretat: el Pla general de seguretat de Catalunya 2006-2007, el Pla general de seguretat de Catalunya 2008-2011, i el Pla general de seguretat de Catalunya 2012-2014.

El Pla general de seguretat de Catalunya 2006-2007 es va aprovar al juliol de 2006, per a una vigència de dos anys. A partir de l'anàlisi de les tendències i de les competències dels diversos actors amb responsabilitats en l'àmbit de la seguretat, s'hi programaven 64 actuacions estructurades al voltant de set línies d'actuació. El Pla ja contenia la metodologia d'elaboració dels plans locals de seguretat d'acord amb el que estableix l'article 15.3 de la Llei 4/2003.

El Pla General de Seguretat de Catalunya 2008 – 2011 estableix una sèrie de prioritats contingudes en sis àmbits d'actuació:

1. Millorar la seguretat ciutadana prioritant la proximitat i la qualitat i combatent la delinqüència amb una atenció especial al crim organitzat.

1.1 Reforç de la qualitat dels serveis policials: Enquestes de satisfacció usuària

D'una banda, es potenciarà i reforçarà la policia de proximitat amb mesures per fomentar la prevenció, l'atenció a les víctimes i les relacions amb la comunitat.

També es promourà la mediació com a instrument de la proximitat i es faran campanyes de convivència en l'àmbit de les relacions amb la comunitat. Igualment, es potenciarà el disseny de programes especials de proximitat en àmbits amb necessitats especials i es portaran a terme actuacions de seguretat ciutadana als barris que ho necessitin.

1.2 Crim organitzat: impuls de la col·laboració internacional

Paral·lelament, s'incrementarà la lluita contra el crim organitzat i s'impulsaran les relacions dels Mossos d'Esquadra amb organismes internacionals. Es tracta d'augmentar i consolidar aquestes relacions en matèria de col·laboració i auxili policial de caràcter internacional i d'impulsar sistemes d'informació que permetin la detecció i el control preventiu de les activitats criminals de caràcter organitzat.

Aquesta col·laboració permetrà incrementar l'activitat investigadora, de detecció i control preventiu de les xarxes d'immigració il·legal que trafiquen amb persones en els àmbits d'explotació laboral i sexual, i augmentar la desarticulació de bandes de delinqüència organitzada.

1.3 Violència masclista: manual de risc i llibre blanc d'atenció a les víctimes

Un altre àmbit d'actuació prioritària que preveu el Pla és contra la violència masclista. En aquest sentit, es preveu elaborar un manual de valoració del risc i un llibre blanc de l'atenció policial per evitar la victimització secundària.

També es duran a terme campanyes preventives i es desenvoluparan programes adreçats a nenes i joves, es promouran mesures d'autoprotecció entre les dones i es faran nous protocols, com ara un protocol d'abordatge preventiu dels matrimonis forçats.

2. Millorar la seguretat viària prioritzant la reducció de la sinistralitat viària.

El Pla insisteix en la necessitat de continuar lluitant contra la sinistralitat viària i ho fa apostant per l'aplicació d'un pla director d'educació en la mobilitat segura, per la redacció de plans locals de seguretat viària i per continuar amb el Pla integral contra la velocitat excessiva.

El Pla recull la intenció de consensuar amb el Departament d'Educació la inclusió de la mobilitat segura com a matèria obligatòria en la formació dels escolars catalans per tal d'aconseguir que la seguretat viària esdevingui un pilar fonamental de les polítiques preventives de sinistralitat.

La cooperació, la formació i la sensibilització envers la seguretat viària i la mobilitat sostenible i segura són altres dels elements clau que ressalta el Pla per desenvolupar fins l'any 2011.

3. Millorar els sistemes de protecció civil prevenint i minimitzant les situacions de risc.

Per millorar els sistemes de protecció civil es durà a terme, entre d'altres, la revisió i actualització de plans de protecció civil existents i se n'elaboraran de nous adaptats a les necessitats de la societat del risc, com ara un pla de protecció civil per emergències ferroviàries, un altre per emergències radiològiques i un tercer per emergències aeronàutiques. També s'incrementaran les actuacions d'implantació dels plans i els simulacres.

4. Millorar les infraestructures i dotacions de personal destinat a les emergències amb la nova construcció, reforma i ampliació de parcs de Bombers, punts de guaita i heliports.

Per augmentar la capacitat operativa per afrontar les emergències fins el 2011, el Pla preveu diverses mesures com ara un pla director de Bombers, que planificarà la construcció, reforma i ampliació dels parcs de bombers, la reforma i millora dels punts de guaita i la construcció de nous heliports.

En aquest període, també es preveu elaborar una nova llei de Bombers que substitueixi la de l'any 1994, aprovar la llei de prevenció i seguretat en cas d'incendi i fer-ne el desplegament, i elaborar un pla de carrera del cos de Bombers.

5. Afavorir l'oci i el joc responsables.

El Pla defineix, entre altres mesures, l'inici d'una prova pilot d'oci responsable a diferents municipis de Catalunya, en col·laboració amb el món local i les entitats i associacions del sector de l'oci nocturn, i el disseny d'un distintiu de qualitat acreditatiu per a les empreses del sector que s'adhereixin al pla d'oci responsable.

Fer que la policia administrativa dugui a terme anualment inspeccions en activitats recreatives i locals d'espectacles i elaborar un Codi de bones pràctiques sobre el Joc Responsable a Catalunya, així com establir una formació professional sobre joc responsable per al personal de la indústria del joc són altres de les propostes que recull el Pla.

6. Millorar la formació dels professionals de la seguretat potenciant la capacitat tècnica i professional, l'ensenyament a distància i la recerca.

Totes les millores proposades en els àmbits anteriors aniran acompanyades de processos de millora en la formació dels professionals de la seguretat a l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya (ISPC).

En aquest sentit, el Pla preveu, entre altres accions: organitzar activitats formatives i informatives destinades a professionals de la seguretat privada, desenvolupar un sistema de control de l'activitat formativa dels centres de formació en seguretat privada i crear un grup de treball amb les universitats per aconseguir el grau universitari per als estudis de seguretat de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya.

El Pla general de seguretat de Catalunya 2012-2013

El Pla General de Seguretat de Catalunya pel període 2012– 2013 presenta el conjunt d'eixos, objectius i actuacions del departament d'Interior durant el bienni de la seva vigència. Entre ells, hi ha alguns punts que mereixen ser destacats, ja que pretenen aconseguir alguns canvis rellevants en el model de seguretat de Catalunya. En concret:

1. Reforçament del cos normatiu mitjançant tres iniciatives legislatives:

- a) Tramitació de la llei d'ordenació de l'espai públic.
- b) Tramitació de la llei d'espectacles i activitats recreatives.
- c) Actualització i modernització de la legislació del sistema de seguretat, de la policia, dels bombers, de la protecció civil i de la seguretat viària.

2. Optimització de la coordinació i la cooperació de les unitats de seguretat pública i de seguretat civil de la Generalitat i de les administracions locals a través de les sales centrals de comandament, dels sistemes d'informació i de les infraestructures de comunicació.

3. Consolidació del rol del CECAT com a centre màxim de coordinació i de comandament en els estats d'emergència.
4. Instauració de la regió única d'emergències.
5. Integració del servei del 112 i les funcions de protecció civil.
6. Desplegament del GEM, coordinadament amb el SEM, a tot el territori.
7. Ordenació de la seguretat a les platges.
8. Generalització del Pla de seguretat i atenció a les víctimes de violència masclista i domèstica.
9. Exclusió de les activitats de comerç sexual dels espais públics.
10. Disseny de solucions específiques per a la seguretat viària en els àmbits de les motocicletes, les interseccions i els atropellaments.
11. Expansió dels trams de velocitat variable a la Regió Metropolitana de Barcelona.
12. Implantació del control d'excés de velocitat per trams.
13. Participació dels Mossos d'Esquadra a Europol i a Interpol.
14. Impuls del registre de faltes.
15. Restitució de l'Escola de Policia i l'Escola de Bombers i de Seguretat Civil en el marc de l'ISPC.
16. Establiment dels plans de carrera professional.
17. Articulació de la presència activa de les diverses instàncies del Departament a les xarxes socials.
18. Assentament del Servei d'Informació i Atenció a la Víctima dels Accidents de Trànsit.

AJUNTAMENT DE
TARRAGONA
Pla de Seguretat Local

guàrdia urbana
Tarragona ciutat segura

3 EL PLA DE SEGURETAT LOCAL “TARRAGONA CIUTAT SEGURA”

3.1 OBJECTIU DEL PLA DE SEGURETAT LOCAL

3.2 ORGANITZACIÓ i GESTIÓ DEL PLA DE SEGURETAT LOCAL
“TARRAGONA CIUTAT SEGURA”

3.3 ELABORACIÓ, SEGUIMENT i REVISIÓ DEL PLA DE SEGURETAT LOCAL

AJUNTAMENT DE
TARRAGONA
Pla de Seguretat Local

guàrdia urbana
Tarragona ciutat segura

3.1 OBJECTIU DEL PLA DE SEGURETAT LOCAL

El mateix títol del Pla de Seguretat apunta en la direcció desitjada, **“Tarragona ciutat segura”**. Aquest es converteix en l'objectiu finalista en base al qual s'articulen totes les iniciatives contingudes en el Pla.

A l'objecte d'arribar a aquesta finalitat, el Pla es converteix en una eina fonamental per a la gestió integral de la seguretat pública de la ciutat de Tarragona, de manera que seguint els principis i criteris establerts en el Sistema de Seguretat Pública de Catalunya, mitjançant la Llei 4/2003 i els successius Plans Generals de Seguretat de Catalunya, aquest s'integra en el Sistema com a una peça fonamental que facilita la col·laboració i coordinació de tots els actors implicats en la seguretat.

El projecte “Tarragona ciutat segura” intenta assenyalar el camí, la direcció que s'ha de seguir en els propers anys en quant a la Seguretat Pública de Tarragona, el qual indubtablement ha d'anar de la mà de les altres Administracions i en coordinació amb el departament competent en matèria de seguretat pública de la Generalitat de Catalunya. Es un document que ha de facilitar i permetre a l'Àrea de Seguretat de l'Ajuntament de Tarragona, la presa de decisions en el anys futurs.

L'objectiu finalista del Pla de Seguretat Local és, doncs, **mantenir una Tarragona segura on la ciutadania es senti protegida**.

Però per iniciar aquest camí no partim de zero. La Guàrdia Urbana de Tarragona porta més de 150 anys treballant per la ciutat, al igual que les diferents àrees i departaments del propi Ajuntament i els serveis que, en relació a la seguretat, s'han ofert i s'ofereixen des d'altres Administracions.

Tan mateix, l'Ajuntament de Tarragona disposa d'una sèrie d'eines que d'una manera més o menys directa es relacionen amb la seguretat pública del municipi, com són el Pla de Sostenibilitat, els Plans d'intervenció en l'àmbit de la Protecció Civil, el Pla de Seguretat Viària, el Pla Local de Joventut, els Plans Integrals de Camp Clar i de la Part Alta, entre altres i sobre els quals realitzarem una anàlisi transversal amb l'objectiu d'incloure en el Pla de Seguretat els aspectes més rellevants per a la seguretat pública.

A continuació, i degut al seu caràcter transversal que inunda molts dels àmbits inclosos en aquest Pla de Seguretat Local, farem una especial referència al Pla Local de Sostenibilitat configurat a partir dels compromisos de l'Agenda 21, del qual hem recollit alguns dels seus objectius, per tal de contribuir a la seva operativitat, al considerar que formen part de l'idea de seguretat humana subscriu per Nacions Unides, centrada en la seguretat de les persones, a la qual hem fet referència.

A) PLA LOCAL DE SOSTENIBILITAT

El Pla de Sostenibilitat, aprovat per la Junta de Govern Local en la sessió celebrada el dia 2 de juny de 2008, aborda des d'una perspectiva global el camí a seguir en la política municipal per a un desenvolupament sostenible, interrelacionant-se amb diferents àmbits de la seguretat pública.

A partir de La Cimera de la Terra, celebrada a Rio de Janeiro l'any 1992, sorgeix l'Agenda 21, que incideix en les polítiques i estratègies a escala mundial cap a un desenvolupament sostenible, *"... un desenvolupament que satisfaci les necessitats del present sense comprometre la possibilitat de les futures generacions per a satisfer les seves pròpies necessitats..."*.

En la Conferència Europea sobre Ciutats Sostenibles, celebrada en Aalborg (Dinamarca) al maig de 1994, es van concretar els principis de l'Agenda 21, recollits en la Carta d'Aalborg per la qual les ciutats, poblacions menors i unitats territorials d'Europa es comprometen a participar en iniciatives locals d'Agenda 21 i iniciar programes a llarg termini vers un desenvolupament sostenible, compromisos als quals es va adherir l'Ajuntament de Tarragona.

Aquests compromisos defineixen el camí a seguir en la política municipal per a un desenvolupament sostenible i configuren la guia principal en la implantació del Pla d'Acció Local cap a la Sostenibilitat elaborat a través del procés de l'Agenda 21. Aquests compromisos són els següents:

1.- Governança. Impulsar els processos de presa de decisions a través d'una major democràcia participativa, la qual cosa implica:

- Desenvolupar una visió compartida a llarg termini per aconseguir pobles i ciutats sostenibles
- Augmentar la participació i la capacitat de desenvolupament sostenible en les comunitats locals i les administracions municipals
- Convidar tots els sectors de la societat local a participar eficaçment en la presa de decisions
- Fer que les nostres decisions siguin obertes, responsables i transparents
- Cooperar eficaçment i conjuntament amb els municipis veïns, altres pobles i ciutats, i altres àmbits de Govern

2.- Gestió local cap a la sostenibilitat. Elaborar programes eficaços de gestió, des de la seva formulació fins a la seva implantació i avaluació:

- Consolidar l'Agenda Local 21 o altres processos de sostenibilitat local i atorgar-los un paper central en la gestió municipal
- Oferir una gestió integrada cap a la sostenibilitat, basada en els principis preventius i d'acord amb l'Estratègia temàtica sobre medi ambient urbà de la UE

- Fixar objectius i terminis en el marc dels Compromisos d'Aalborg i crear instruments de control que en facilitin el seguiment
- Assegurar que les qüestions relacionades amb la sostenibilitat són un element essencial en els processos de presa de decisions municipals i que l'assignació de recursos es basa en criteris sòlids i amplis de sostenibilitat
- Cooperar amb la Campanya europea de ciutats i pobles sostenibles i amb les seves xarxes per tal d'avaluar i fer el seguiment dels progressos cap a la consecució dels nostres objectius de sostenibilitat

3.- Bens naturals compartits. Assumir plenament la responsabilitat de protegir, presentar i garantir un accés equitatiu als béns naturals compartits:

- Reduir el consum d'energia primària i incrementar el percentatge d'energies renovables
- Millorar la qualitat de l'aigua, estalviar-ne i utilitzar-la de la manera més eficient.
- Promoure i augmentar la biodiversitat, i ampliar i tenir cura dels espais verds i les àrees naturals
- Millorar la qualitat del sòl, preservar la terra de producció ecològica i promoure l'agricultura i la silvicultura sostenibles
- Millorar la qualitat de l'aire

4.- Consum responsable i elecció d'estils de vida. Adoptar i facilitar l'ús prudent i eficient dels recursos i fomentar el consum i la producció sostenibles i, per tant:

- Evitar i reduir els residus i incrementar la reutilització i el reciclatge
- Gestionar i tractar els residus d'acord amb els principis de bones pràctiques
- Evitar el consum innecessari d'energia i millorar l'eficiència del seu ús
- Seguir procediments sostenibles d'adquisició de béns
- Promoure activament la producció i el consum sostenibles, especialment dels productes amb etiqueta ecològica, orgànics i de comerç ètic i just

5.- Planificació i urbanisme. Assumir un paper estratègic en la planificació i l'urbanisme a l'hora de resoldre problemes ambientals, socials, econòmics, culturals i sanitaris en benefici de tots i:

- Regenerar i reutilitzar les zones degradades o abandonades
- Evitar el creixement urbà incontrolat establint densitats urbanes adequades i donant prioritat al desenvolupament en zones industrials abandonades i no en espais verds
- Garantir l'ús mixt d'edificis i urbanitzacions, amb un equilibri adequat de llocs de treball, habitatges i serveis, i donar prioritat a l'ús residencial en el nucli urbà
- Garantir la conservació, renovació i utilització/reutilització adequades del patrimoni cultural
- Complir els requisits de disseny i construcció sostenibles i promoure l'arquitectura i les tècniques de construcció d'alta qualitat

6.- Millor mobilitat, menys trànsit. Reconèixer la interdependència del transport, la salut i el medi ambient i promoure els models de mobilitat sostenible i:

- Reduir la dependència del transport privat motoritzat i promoure alternatives atractives i accessibles per a tothom
- Augmentar la proporció de desplaçaments en transport públic, a peu i en bicicleta.
- Promoure el canvi a vehicles amb baixes emissions
- Desenvolupar un pla integral de mobilitat urbana sostenible
- Reduir l'impacte del transport en el medi ambient i la salut pública

7.- Acció local per a la salut. Promoure i protegir la salut i el benestar dels ciutadans i:

- Sensibilitzar la població i prendre mesures pel que fa als factors determinants per a la salut, la majoria dels quals no estan directament relacionats amb el sector sanitari
- Promoure el desenvolupament de plans de salut municipals que proporcionin a les nostres ciutats els mitjans per construir i mantenir aliances estratègiques relacionades amb la salut
- Reduir les desigualtats sanitàries i abordar la pobresa, la qual cosa requereix dur a terme estudis regulars sobre els progressos en la reducció d'aquestes diferències
- Promoure l'avaluació dels impactes en la salut, com un mitjà perquè tots els sectors centrin els seus esforços en la salut i la qualitat de vida
- Mobilitzar els urbanistes perquè tinguin en compte la salut en les seves estratègies i iniciatives urbanístiques

8.- Economia local activa i sostenible. Crear i garantir una economia local pròspera que doni accés al treball sense perjudicar el medi ambient i:

- Adoptar mesures que estimulin i donin suport a l'ocupació local i a la creació d'empreses
- Cooperar amb les empreses locals per promoure i implementar bones pràctiques empresarials
- Desenvolupar i implementar principis de sostenibilitat en la localització de les empreses
- Promoure els mercats de productes locals i regionals de qualitat
- Promoure el turisme local sostenible

9.- Igualtat i justícia social. Garantir comunitats integradores i solidàries i:

- Desenvolupar i implementar mesures per prevenir i pal·liar la pobresa
- Garantir un accés equitatiu als serveis públics, l'educació, les oportunitats de treball, la formació, la informació i les activitats culturals
- Promoure la inclusió social i la igualtat entre homes i dones
- Millorar la seguretat ciutadana
- Garantir condicions de vida i habitatges de qualitat i socialment integrats

10.- Del local al global. Assumir la responsabilitat global a favor de la pau, la justícia, la igualtat, el desenvolupament sostenible i la protecció del clima i, per tant:

- Desenvolupar i fer el seguiment d'un pla estratègic i integrat per mitigar el canvi climàtic i treballar per aconseguir un nivell sostenible d'emissions de gasos hivernacle
- Atorgar a la política de protecció del clima un paper central en les polítiques en matèria d'energia, transport, compres, residus, agricultura i silvicultura
- Conscienciar la població sobre les causes i els impactes probables del canvi climàtic i integrar accions preventives en les polítiques relacionades amb el canvi climàtic
- Reduir l'impacte humà en el medi ambient global i promoure el principi de justícia ambiental
- Reforçar la cooperació dels pobles i les ciutats i desenvolupar respostes locals a problemes globals, conjuntament amb els governs locals, les comunitats i els grups d'interès corresponents

Conseqüentment amb aquests compromisos, l'any 2007 l'Ajuntament de Tarragona va iniciar els treballs per a l'elaboració de l'Agenda 21 local de Tarragona, procés que va culminar amb l'aprovació, en sessió de la Junta de Govern Local celebrada el 2 de juny de 2008, del Pla d'acció local per a la sostenibilitat (PALS), que es configura com a un document programàtic que defineix les estratègies i actuacions que s'han d'impulsar per tal d'assolir un desenvolupament més sostenible.

Els objectius bàsics del pla són els següents:

- Donar al territori elements de coneixement per a poder desenvolupar de manera programada polítiques que integrin els aspectes ambientals i territorials seguint els principis d'un desenvolupament sostenible
- Potenciar i orientar el desenvolupament cap a un horitzó d'un major aprofitament dels recursos amb el mínim impacte sobre el medi. Establir estratègies ambientals integrades per sobre d'un enfocament sectorial
- Fomentar la participació dels agents locals i col·lectius ciutadans en aquest procés, de manera que el desenvolupament sostenible s'efectuï sota la premissa de la corresponsabilitat. Es presenta, doncs, un pla que no és només un pla de mandat a liderar per part de l'Ajuntament, sinó que és un pla de futur a curt, mig i llarg termini que ha de ser marc d'actuació per a tots i cadascun dels ciutadans del municipi, tant en l'àmbit públic com privat
- Establir una sèrie d'actuacions amb prioritats definides, per impulsar el desenvolupament sostenible del territori tenint en compte el context supramunicipal i el suport institucional necessari per tal de poder executar el procés amb garanties d'èxit

El Pla d'Acció Local per a la Sostenibilitat de Tarragona consta de 116 accions, agrupades en 22 programes i en 7 línies estratègiques. Cada acció es desenvolupa en una fitxa que inclourà els següents apartats: objectiu, àmbit, descripció, grau de prioritat, cost, termini d'implantació, interrelació amb altres accions, fonts i estat del finançament, entitat responsable i altres organismes implicats. Les línies i programes són les següents:

PLA D'ACCIÓ LOCAL PER A LA SOSTENIBILITAT DE TARRAGONA 2008-2018

1. TARRAGONA, UN MUNICIPI PER GAUDIR DE LA NATURA

- 1.1. Protecció dels espais d'interès natural i paisatgístic
- 1.2. Potenciació i millora dels eixos fluvials i la connectivitat del municipi

2. TARRAGONA ES CONNECTA AMB LA QUALITAT DE VIDA

- 2.1. Integració dels nous veïns i foment de l'acceptació
- 2.2. Adaptació dels serveis i infraestructures socials a les necessitats creixents de la població.
- 2.3. Garantir la seguretat ciutadana al municipi
- 2.4. Garantir l'accés a l'habitatge digne

3. TARRAGONA ES CONNECTA AMB EL PROGRÉS ECONÒMIC

- 3.1. Impulsar una activitat econòmica d'alt valor afegit minimitzant la incidència ambiental
- 3.2. Impulsar un desenvolupament turístic sostenible
- 3.3. Potenciar el comerç de qualitat
- 3.4. Diversificació de l'ocupació

4. TARRAGONA, UNA CIUTAT PENSADA PER A LA CIUTADANIA

- 4.1. Millorar la qualitat de l'espai públic
- 4.2. Impulsar el planejament i la construcció sostenibles
- 4.3. Foment d'una mobilitat sostenible, segura i saludable

5. TARRAGONA, MUNICIPI SOSTENIBLE EN L'ÚS DELS SEUS RECURSOS AMBIENTALS

- 5.1. Millora de l'abastament, sanejament i eficiència del recurs aigua
- 5.2. Millora de l'eficiència energètica del municipi
- 5.3. Vetllar pel manteniment d'una bona qualitat atmosfèrica
- 5.4. Optimització de la gestió dels residus i la neteja viària

6. TARRAGONA, UNA GESTIÓ LOCAL PÚBLICA, PARTICIPATIVA I SOSTENIBLE

- 6.1 Millorar l'organització interna de l'Administració Local d'acord amb els ppis. de sostenibilitat
- 6.2 Ambientaltitzar la gestió municipal

7. TARRAGONA ES CONNECTA AMB LA GENT

- 7.1 Potenciació de la participació ciutadana
- 7.2 Impuls de l'educació i la informació ambiental
- 7.3 Cohesió i foment de l'associacionisme

3.2 ORGANITZACIÓ i GESTIÓ DEL PLA DE SEGURETAT LOCAL

El “Pla de Seguretat Local, Tarragona Ciutat Segura” es fa ressò dels objectius traçats pel Pla General de Seguretat de Catalunya i s’organitza en diferents àmbits o àrees per donar una resposta transversal i integral a la seguretat pública municipal. Dins cada àmbit s’inclouen els diferents plans que han de fer tangible la gestió de la seguretat. L’estructura del pla, després d’aquesta introducció i d’una part dedicada a l’anàlisi de la ciutat de Tarragona, és la següent:

A) ÀMBIT DE LA SEGURETAT PERSONAL

Inclourà totes les accions encaminades a donar seguretat a les persones i els bens. S’estructurarà en els següents plans de seguretat:

- **Pla de Seguretat Ciutadana**, amb l’objectiu de donar seguretat i protecció física a les persones i als seus bens, així com establint els mecanismes de col·laboració i coordinació entre els diferents cossos policials.
- **Pla Específic de Protecció davant la Violència Masclista**, amb l’objectiu de prevenir i detectar la violència masclista; assistir i protegir a les víctimes de violència masclista; contribuir al restabliment dels danys produïts a les víctimes i millorar els mecanismes per evitar la victimització secundària
- **Pla de Mobilitat Sostenible i Segura**, amb l’objectiu contribuir a la millora de la mobilitat urbana d’acord amb els paràmetres i compromisos fixats en la Carta Europea de Seguretat Vial, en el Pla d’Acció Municipal per a la Sostenibilitat i en el Pla de Seguretat Vial de Tarragona, així com la implementació de les tècniques d’ordenació i gestió del trànsit aplicables a tal fi.
- **Pla de Protecció Escolar**, amb l’objectiu de millorar la seguretat dels escolars incidint en el seus entorns més directes i contribuint pedagògicament a la configuració d’actituds favorables a la seguretat integral, tant viària com en els àmbits de la convivència ciutadana. Inclourà accions adreçades a l’educació viària, a la configuració dels camins escolars segurs, a la protecció escolar mitjançant la regulació del trànsit en hores punta, al seguiment de l’absentisme escolar, etc.
- **Pla de Protecció Civil Municipal**, amb l’objectiu de posar en pràctica els diferents Plans de Protecció Civil Municipal i efectuar el seu seguiment i actualització.

B) ÀMBIT DE LA SEGURETAT ASSISTENCIAL

Inclourà els plans de protecció en l’àmbit assistencial i de la convivència ciutadana:

- **Pla de Protecció de la Salubritat Pública**, amb l'objectiu de garantir la seguretat i la salubritat de les persones en relació a diferents aspectes de la vida quotidiana, com ara la tinença d'animals domèstics i exòtics, la seguretat alimentària, el control de plagues, les condicions higièniques sanitàries d'habitatges i instal·lacions, etc.
- **Pla de Seguretat davant Riscos Socials**, amb l'objectiu de donar protecció a les persones que es trobin en situació de desprotecció i/o exclusió social o que com a conseqüència d'una situació d'emergència es trobin en una situació de risc social que s'ha d'atendre des dels poders públics. Igualment s'establiran els mecanismes per poder donar una primera assistència psicològica als familiars de víctimes de catàstrofes i accidents greus.
- **Pla de Convivència i Civisme**, amb l'objectiu de contribuir a la millora de la convivència ciutadana donant prioritat a determinats continguts de l'Ordenança General de Convivència Ciutadana i Ús dels Espais Públics de Tarragona que incideixen directament en l'àmbit de les relacions interpersonals i en la qualitat de vida dels ciutadans, així com implementant serveis específics de mediació i proximitat per a la resolució de conflictes.

C) ÀMBIT DE LA SEGURETAT MEDIAMBIENTAL

Inclourà totes les accions relacionades amb la salvaguarda del medi ambient i amb la seguretat amb que es desenvolupen les activitats que puguin tenir incidència ambiental. S'estructura en els següents Plans de Seguretat:

- **Pla de Seguretat d'Activitats amb Incidència Ambiental**, amb l'objectiu de contribuir al bon desenvolupament d'aquestes activitats, especialment les subjectes a la llei d'espectacles, de manera que s'adeqüi a les condicions establertes en les respectives llicències, salvaguardant la seguretat de les persones i l'entorn ambiental.
- **Pla de Seguretat Urbanística**, amb l'objectiu de contribuir a les bones pràctiques en l'àmbit relacionat amb la construcció d'habitatges i nuclis de població, garantint el compliment de les normes urbanístiques i les condicions específiques de les respectives llicències. Igualment, vetllarà pel compliment de totes les resolucions municipals que es dictin per al manteniment de la normalitat i seguretat urbanística (seguretat en la construcció i obres en general, seguretat i salubritat en terrenys i edificacions, etc.)
- **Pla Específic de Seguretat al litoral**. Atesa les característiques i la importància del litoral tarragoní, es fa necessària la configuració d'un Pla Especial per a la seguretat a la franja litoral del terme municipal. El Pla contribuirà a la seguretat en la utilització de les platges i al bon funcionament dels seus serveis, així com ha de contribuir a la millora en el nivell de seguretat ofert a les urbanitzacions adjacents al litoral.

D) ÀMBIT DE LA SEGURETAT DE LES INSTAL·LACIONS I EQUIPAMENTS

Inclourà els plans d'autoprotecció dels centres públics, la seguretat en les grans superfícies i en determinats espais d'oci, així com en determinats espais que presentin un interès especial.

- **Pla de Seguretat en Activitats, Instal·lacions, Centres, Establiments i Dependències**, dedicat a la protecció als centres i instal·lacions, amb especial referència als pertanyents als àmbit sanitari i educatiu, així com de les grans superfícies i espais d'oci existents al terme municipal, amb l'objectiu de tenir-ne coneixement dels seus plans d'autoprotecció, realitzar el seu seguiment, així com establint les mesures de seguretat en el seu cas
- **Pla de Seguretat en Espais d'Espacial Interès**, amb l'objectiu de contribuir a la seguretat de determinats entorns que per les seves característiques així ho requereixin. Així, la Part Alta de la ciutat, la zona coneguda com a Part Baixa, sobre les quals en algun moment s'ha plantejat la possibilitat d'establir un sistema de videovigilància. Igualment, s'han de plantejar les mesures a adoptar per donar seguretat en determinats entorns que pel seu interès monumental o arqueològic així ho requereixin, com ara el Pont del Diable, a l'objecte de preservar aquest bé patrimonial.
- **Pla de Videovigilància**. Per últim i com acompanyament als anteriors, es configura un Pla de Videovigilància, com a eina que contribuirà a la seguretat dels espais que ho requereixin i que en un moment donat es decideixi la seva implantació.

3.3 ELABORACIÓ, SEGUIMENT, REVISIÓ I ACTUALITZACIÓ DEL PLA DE SEGURETAT LOCAL

Per a la realització dels treballs d'elaboració, seguiment, revisió i actualització del pla s'ha de constituir un òrgan directiu permanent que s'encarregui de les tasques inherents al projecte "Pla de Seguretat Local, Tarragona ciutat segura" i de la confecció dels informes i propostes periòdiques adients.

El Pla de Seguretat Local ha de dotar-se de dinamisme, tenir un caràcter viu, de manera que permeti realitzar un seguiment permanent dels diferents elements que s'integren en el sistema de seguretat pública a nivell municipal. En definitiva, es fa necessari que el Pla de Seguretat es configuri, formal i materialment, en un òrgan directiu per a la gestió de la seguretat pública de la ciutat de Tarragona.

L'existència del Pla està regulada a la Llei 4/2003 d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya, la qual el configura com a eina fonamental per a la gestió de la seguretat, gestió que conflueix en la Junta Local de Seguretat presidida per l'Alcalde. Aquest fet li dona un caràcter únic, especial, que marca la seva principal relació de dependència directa de l'Autoritat que dirigeix la seguretat pública en el municipi, amb l'objectiu de mantenir viu, permanentment, el pols, l'estat de la qüestió; en definitiva, la gestió de la seguretat municipal.

D'aquesta manera, sota la dependència directa de l'Alcalde o Tinent d'Alcalde delegat en la matèria, aquest òrgan dirigirà i coordinarà les accions dels diferents plans sectorials o subplans integrats en el mateix, al igual que mantindrà les relacions necessàries amb els diferents actors implicats. A tal efecte, s'integraran en el mateix, el personal adient per a la realització dels estudis, l'elaboració dels preceptius informes periòdics i dels documents de control i seguiment dels programes i accions a desenvolupar. Igualment, contarà amb el suport i col·laboració de totes les entitats i serveis integrats o relacionats amb la seguretat pública i dels serveis externs que siguin requerits.